

26.9.2017

OPINIA

Komisji Gospodarczej i Monetarnej

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

Zwalczanie nierówności jako czynnik sprzyjający tworzeniu miejsc pracy i
wzrostowi
(2016/2269(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Marisa Matias

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Gospodarcza i Monetarna zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że pogłębiające się nierówności w UE mogą być szkodliwe dla dobrego kształtowania polityki gospodarczej i rozwoju gospodarczego; mając na uwadze, że zazwyczaj traktuje się nierówność wyłącznie jako problem społeczny; mając na uwadze, że globalizacja handlu przyczyniła się do ogólnego zmniejszenia nierówności na świecie, a jednocześnie odegrała też pewną rolę w powstawaniu nowych; mając na uwadze, że MFW wykrył w skali globalnej odwrotną zależność między udziałem górnych 20 % w dochodzie a wzrostem gospodarczym, przez co jeżeli udział górnych 20 % w dochodzie wzrasta o jeden punkt procentowy, to w rzeczywistości PKB w ciągu najbliższych pięciu lat spadnie o 0,08 punktu procentowego; mając na uwadze, że z kolei podobny wzrost w niższych 20 % jest łączony ze wzrostem wyższym o 0,38 punktu procentowego; mając na uwadze, że w odpowiednich warunkach równość może zarówno przyczyniać się do dobrych wyników gospodarczych, jak i z nich wynikać; mając na uwadze, że należyce funkcjonująca gospodarka i rynek pracy pozostają najskuteczniejszymi sposobami zwalczania bezrobocia i tym samym zmniejszenia nierówności;
- B. mając na uwadze, że w UE istnieje luka inwestycyjna; mając na uwadze, że inwestycje publiczne i prywatne są kluczowymi elementami i mogą przyczyniać się do zmniejszania nierówności dzięki zwiększaniu zatrudnienia; mając na uwadze, że należy się zająć w odpowiedni sposób brakami strukturalnymi; mając na uwadze, że Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) ma zostać uaktualniony, aby umożliwić wyeliminowanie luki inwestycyjnej; mając na uwadze, że należy zająć się problemem luki inwestycyjnej, w tym w drodze pogłębienia rynków finansowych, w celu promowania innowacyjnych projektów, które mogą zwiększać zatrudnienie;
- C. mając na uwadze, że zwalczanie nierówności może pozytywnie wpłynąć na tworzenie zatrudnienia i wzrost, a jednocześnie zmniejszać ubóstwo; mając na uwadze, że w 2015 r. 47,5 % osób bezrobotnych w Unii Europejskiej było zagrożonych ubóstwem¹;
- D. mając na uwadze, że nierówność to złożone zjawisko, które nie ogranicza się do kwestii finansowych, ale dotyczy także różnych szans dla ludzi zależnie od na przykład płci, pochodzenia etnicznego, orientacji seksualnej, położenia geograficznego lub wieku;
 1. podkreśla, że inwestycje publiczne i prywatne mogą tworzyć miejsca pracy oraz że bezrobocie jest jedną z głównych przyczyn nierówności; podkreśla konieczność zamknięcia luki inwestycyjnej oraz potrzebę stworzenia środowiska sprzyjającego inwestycjom w obszarach strategicznych i inwestycjom w nowe technologie w celu zmniejszenia nierówności, ożywienia wzrostu gospodarczego, zwalczania bezrobocia, wspierania rozwoju silnego, zrównoważonego i konkurencyjnego przemysłu oraz realizacji długoterminowych celów polityki UE; ponadto podkreśla, że wysoki poziom bezrobocia skutkuje obniżeniem wynagrodzeń i może niekiedy wywierać negatywny wpływ na warunki pracy i warunki społeczne; podkreśla, że walka z bezrobociem jest

¹ Eurostat, http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Income_distribution_statistics

- koniecznym, lecz niewystarczającym warunkiem per se zmniejszenia nierówności;
2. stwierdza, że inwestycje i wydajne struktury w usługach publicznych w połączeniu ze świadczeniem usług prywatnych mają decydujące znaczenie dla usunięcia aspektu nierówności związanego z kwalifikacjami; podkreśla, że osiągnięcie wyższego poziomu wykształcenia i umiejętności ogółu ludności, szczególnie w dziedzinie umiejętności finansowych i cyfrowych, przyczynia się nie tylko do zmniejszania nierówności w dochodach, ale też do zwalczania wykluczenia społecznego; wzywa Komisję do dopilnowania, aby europejska polityka konkurencji umożliwiała uczciwą konkurencję i wspierała walkę z pomocą państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym lub kartelami, zniekształcającymi ceny i zakłócającymi funkcjonowanie rynku wewnętrznego, w celu zapewnienia ochrony konsumentów;
 3. podkreśla znaczenie kształcenia, szkolenia i przekwalifikowywania pracowników jako podstawowego narzędzia uczenia się przez całe życie służącego podnoszeniu i wzmacnianiu umiejętności potrzebnych do umożliwienia pracownikom udanego udziału w rynku pracy oraz zwalczania bezrobocia w celu dopilnowania, by postęp technologiczny, w którego obliczu obecnie stoimy, nie stał się źródłem nierówności; podkreśla, że te strategie w zakresie uczenia się przez całe życie powinny promować odświeżanie umiejętności i przekwalifikowywanie pracowników, w szczególności tych o niskim i średnim poziomie umiejętności oraz tych, którzy są najbardziej narażeni na nierówności społeczne;
 4. podkreśla, że współczesne społeczeństwa stoją w obliczu zasadniczych wyzwań społecznych, które obejmują kwestie związane z nierównością, mimo że ich skutki niweluje istnienie państwa opiekuńczego; podkreśla, że radzenie sobie z tymi wyzwaniami jest zarówno obowiązkiem służb publicznych i podmiotów kształtujących politykę, jak i szansą dla inwestorów prywatnych; zgadza się z Komisją, że radzenie sobie z nierównością dochodów i ubóstwem wymaga kompleksowego zestawu strategii profilaktycznych i łagodzących, ukierunkowanych m.in. na równy dostęp do edukacji i opieki zdrowotnej, poprawę perspektyw na rynku pracy i sytuacji zarobkowej, przystępne cenowo wysokiej jakości usługi socjalne oraz przemyślane systemy podatkowe i systemy świadczeń; zwraca uwagę, że inicjatywy UE mające na celu koordynowanie polityki społecznej państw członkowskich muszą uwzględniać poziom rozwoju gospodarczego poszczególnych państw i umożliwiać im kształtowanie systemów socjalnych w taki sposób, by były one dostosowane do szczególnych warunków krajowych; uważa, że zainicjowany przez Komisję Europejski filar praw socjalnych toruje drogę środkiem koordynującym podejmowanym w celu zwalczania nierówności;
 5. idąc śladem wniosków komisji TAXE I, TAXE II i PANA, zwraca uwagę na kluczową rolę polityki podatkowej w gromadzeniu dochodów oraz jej funkcji redystrybucyjnej w korygowaniu nierówności dochodów i bogactwa; w tym kontekście podkreśla, że uchylanie się od opodatkowania i unikanie opodatkowania wywierają wpływ na finanse publiczne i politykę publiczną; podkreśla, że większa sprawiedliwość podatkowa, zwalczanie nielegalnych przepływów finansowych i działania zapobiegające wewnątrzspółnotowym oszustwom związanym z VAT mogą zwiększyć dochody podatkowe, a jednocześnie zlikwidować raje podatkowe, z których korzystają przedsiębiorstwa wielonarodowe, w tym przedsiębiorstwa europejskie; zachęca państwa członkowskie do przyjęcia progresywnych i sprawiedliwych krajowych systemów

podatkowych w celu zmniejszenia nierówności, a także do nasilenia walki z uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania w celu poprawy poboru podatków;

6. przypomina, że państwa członkowskie odgrywają wiodącą rolę w monitorowaniu krajowej sytuacji społecznej za pośrednictwem identyfikowania bieżących potrzeb obywateli w celu kształtowania polityki zatrudnienia i polityki społecznej, oraz podkreśla, że UE powinna wspierać i stymulować te wysiłki; wzywa Komisję do oceny wdrożenia poszczególnych aktów ustawodawczych, których przedmiotem jest nierówność, a następnie do zaproponowania ich przeglądu w przypadku wykrycia niedociągnięć; zauważa, że powinna istnieć możliwość oceny skuteczności tej polityki w zmniejszaniu nierówności za pośrednictwem analizy zmian w grupach dochodowych, w tym w szczególności, w stosownych przypadkach, w ramach europejskiego semestru.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU OPINII
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	25.9.2017
Wynik głosowania końcowego	+: 39 -: 9 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Gerolf Annemans, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Esther de Lange, Jonás Fernández, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Petr Ježek, Barbara Kappel, Othmar Karas, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Werner Langen, Sander Loones, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Fulvio Martusciello, Marisa Matias, Gabriel Mato, Costas Mavrides, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Anne Sander, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Cora van Nieuwenhuizen, Jakob von Weizsäcker, Marco Zanni, Sotirios Zarianopoulos
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Enrique Calvet Chambon, Matt Carthy, Lara Comi, Mady Delvaux, Herbert Dorfmann, Manuel dos Santos, Syed Kamall, Tibor Szanyi, Lieve Wierinck
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Wajid Khan, Bogdan Brunon Wenta

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

39	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Petr Ježek, Ramon Tremosa i Balcells, Lieve Wierinck
EFDD	Marco Valli
GUE/NGL	Matt Carthy, Marisa Matias, Dimitrios Papadimoulis
PPE	Lara Comi, Herbert Dorfmann, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Georgios Kyrtzos, Werner Langen, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Anne Sander, Tom Vandenkendelaere, Bogdan Brunon Wenta, Esther de Lange
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Mady Delvaux, Jonás Fernández, Roberto Gualtieri, Wajid Khan, Olle Ludvigsson, Costas Mavrides, Pedro Silva Pereira, Tibor Szanyi, Paul Tang, Manuel dos Santos, Jakob von Weizsäcker
Verts/ALE	Jean Lambert, Molly Scott Cato

9	-
ALDE	Cora van Nieuwenhuizen
ECR	Syed Kamall, Sander Loones, Bernd Lucke, Pirkko Ruohonen-Lerner
ENF	Gerolf Annemans, Bernard Monot, Marco Zanni
NI	Sotirios Zarianopoulos

1	0
ENF	Barbara Kappel

Objaśnienie używanych znaków:

+ : in favour

- : przeciw

0 : wstrzymało się